

ลักษณะรายงานและการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจและสังคม
ของเยาวชนในกรุงเทพมหานคร

นางสาวอัมพร เจียนนิตศิริ

006528

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาค้นคว้าหลักสูตรปริญญาสังคมวิทยาบัณฑิตที่

สังคมวิทยาและมานุษยวิทยา

บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

พ.ศ. ๒๕๑๘

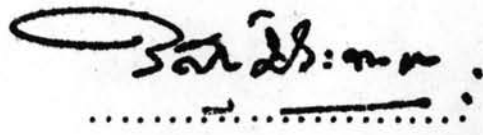
LABOR FORCE PATTERN AND SOCIO-ECONOMIC CHANGE
AMONG RURAL YOUTH IN THAILAND

Miss Amphorn Kiennilsiri

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of The Requirements
for the Degree of Master of Arts (Demography)
Department of Social Studies
Graduate School
Chulalongkorn University
1976

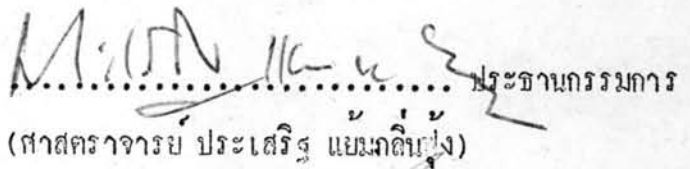
บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย อนุมัติให้บัณฑิตวิทยาลัยเป็นหน่วยงาน
ของการศึกษามหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

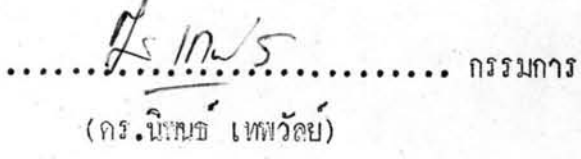
(ศาสตราจารย์ ดร. วิจิตร ประจวบเหมาะ)

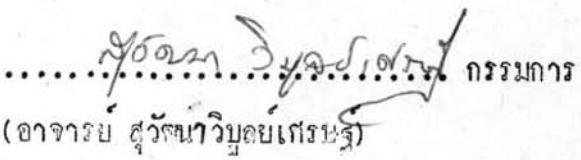
คณบดี บัณฑิตวิทยาลัย

คณะกรรมการตรวจวิทยานิพนธ์

 ประธานกรรมการ
(ศาสตราจารย์ ประเสริฐ แยมกลินทุ่ง)

 กรรมการ
(ดร. ยุวัฒน์ วุฒิเมธี)

 กรรมการ
(ดร. นิพนธ์ เทพวัลย์)

 กรรมการ
(อาจารย์ สุวัฒน์วิบูลย์เกียรติ)

อาจารย์ผู้ควบคุมการวิจัย

อาจารย์ ดร. ยุวัฒน์ วุฒิเมธี

คณบดีของบัณฑิตวิทยาลัย

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

หัวข้อวิทยานิพนธ์เรื่อง "ลักษณะแรงงานและการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจและสังคมของ
เยาวชนในเขตกรุงเทพมหานคร"

โดย นางสาวอัมพร เข็มมิลลิตีร์

แผนกวิชา สังคมวิทยาและมานุษยวิทยา

หัวข้อวิทยานิพนธ์ ลักษณะแรงงานและการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจและสังคมของเยาวชน
 ในเขตชนบทไทย

ชื่อ นางสาวอัมพร เจียนนิลศิริ

แผนกวิชา สังคมวิทยาและมานุษยวิทยา

ปีการศึกษา ๒๕๑๘

บทคัดย่อ

การศึกษาวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาถึงลักษณะการไร้แรงงานของเยาวชนใน
 เขตชนบทไทย และการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจและสังคมของเยาวชนภายหลังการฝึกอบรม
 วิชาชีพจากศูนย์พัฒนาอาชีพ เยาวชนที่ทำการศึกษาคือเยาวชนที่จบหลักสูตรการฝึกอบรมวิชาชีพ
 จากศูนย์พัฒนาอาชีพตำบลหนองบัว อ. เมือง จ. กาญจนบุรี และศูนย์พัฒนาอาชีพตำบลจำกั๊กแพ
 อ. แดงคอย จ. สระบุรี ซึ่งเยาวชนเหล่านี้เป็นเยาวชนที่มาจากหมู่บ้านและตำบลของจังหวัด
 ต่าง ๆ รวม ๘ จังหวัด คือจังหวัดกาญจนบุรี สระบุรี ชัยนาท และลพบุรี จำนวน ๕๐ ตำบล
 ๑๒๕ หมู่บ้าน มีจำนวนเยาวชนที่ผ่านการฝึกอบรมและทำการศึกษาในครั้งนี้อยู่สิ้น ๔๓๐ คน ผล
 การศึกษาค้นพบว่าเยาวชนที่ผ่านการฝึกอบรมวิชาชีพทั้ง ๔๓๐ คนนี้มีลักษณะการไร้แรงงาน
 และสภาพทางเศรษฐกิจและสังคมเปลี่ยนแปลงไปจากเดิมก่อนที่ได้เข้ารับการฝึกอบรมในลักษณะ
 ต่าง ๆ ดังนี้

ลักษณะการไร้แรงงาน พบว่าเยาวชนก่อนเข้ารับการฝึกอบรมส่วนใหญ่ถึงร้อยละ
 ๘๘.๖ มีการไร้แรงงานในการช่วยปลูกครองทำการเกษตรประเภทต่าง ๆ ทั้งที่เป็นอาชีพหลัก
 และอาชีพรอง ส่วนงานที่ของไร้ความรู้ความชำนาญในทางฝีมือมีน้อยมาก แลภายหลังการ
 รับการฝึกอบรมปรากฏว่าลักษณะการไร้แรงงานของเยาวชนเปลี่ยนไปมาก คือเพียงร้อยละ
 ๘๒.๘ เท่านั้นที่ยังคงไร้แรงงานอยู่ในภาคเกษตรกรรม เยาวชนร้อยละ ๘๓.๗ ได้เปลี่ยนไป
 ไร้แรงงานประกอบอาชีพทำอื่น และแรงงานในภาคนี้เป็นแรงงานที่ไร้เกี่ยวกับการรับจ้าง

ทั่วๆ ไป ร้อยละ ๒๔ รับจ้างเกี่ยวกับเครื่องยนต์ประเภทต่าง ๆ ร้อยละ ๑๑.๒ เป็นลูกจ้าง
ในโรงงานร้อยละ ๑๖.๑

ในด้านการอพยพเคลื่อนย้ายแรงงานนั้น ปรากฏว่าภายหลังการฝึกอบรมแล้วเยาวชน
ร้อยละ ๔๔.๐ ได้อพยพเคลื่อนย้ายออกไปประกอบอาชีพนอกภูมิลำเนาของตน ซึ่งมีลักษณะทั้ง
เป็นการเข้าไปเป็นครั้งคราว และย้ายภูมิลำเนาไปอยู่ ณ แหล่งที่ทำงานใหม่ ยังคงมีแรงงาน
ที่ยังคงใ้ช้อยู่ในภูมิลำเนาหลังการฝึกอบรมเพียงร้อยละ ๕๖.๐ เท่านั้น

การเปลี่ยนแปลงสภาพทางเศรษฐกิจ ร้อยละ ๒๔.๖ ของเยาวชนภายหลังการฝึก
อบรมสามารถนำความรู้ไปใช้ในการประกอบอาชีพได้ดีกว่าก่อนที่ได้รับการฝึกอบรม ซึ่งมีผลทำ
ให้ผลิตผลและรายได้ของครอบครัวสูงขึ้นจากเดิม ในขณะที่เดียวกันความเปลี่ยนแปลงในด้าน
การลงทุนเพื่อพัฒนาอาชีพของครอบครัวเยาวชนนั้น ร้อยละ ๒๔.๖ ได้มีการลงทุนเพิ่มจากเดิม
ก่อนเข้ารับการฝึกอบรม และลักษณะของแหล่งที่มาของทุนนั้นส่วนใหญ่เป็นการใช้เงินทุนของตน
เอง และทุนจากการกู้ยืมนายทุนเงินกู้

แนวคิดของการลงทุนในการผลิตนั้น ปรากฏว่าผลกำไรนั้นไม่ค่อนัก ทั้งนี้ตามทัศนะของ
เยาวชนและผู้ประกอบการเห็นพ้องตรงกันว่า การลงทุนนั้นมีผลกำไรบ้างเล็กน้อยเท่านั้น ทั้งนี้
เนื่องมาจากครอบครัวของเยาวชนยังคงอาศัยพอค่านกลางในการจำหน่ายผลิตผลของตนเป็น
สำคัญ ลักษณะการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจจึงเป็นไปในลักษณะการปรับปรุงกรรมวิธีทางการ
ผลิตให้ถูกต้องตามหลักวิชาการ และมีผลิตผลเพิ่มขึ้น แต่ระดับรายได้ของครอบครัวยังคงไม่เพิ่ม
ขึ้นเท่าที่ควร

การเปลี่ยนแปลงสถานภาพทางสังคม ในด้านความสัมพันธ์ระหว่างเพื่อนบ้านกับครอบ
ครัวเยาวชนนั้น ปรากฏว่าภายหลังการฝึกอบรมแล้ว เพื่อนบ้านให้การยอมรับและยกย่องใน
ความรู้ความสามารถของเยาวชน ซึ่งตามทัศนะของผู้ปกครองและเยาวชนส่วนใหญ่ร้อยละ
๗๕.๖ และ ๒๖.๐ ตามลำดับ มีความเห็นเช่นนั้น และในขณะเดียวกันทั้งตัวเยาวชนและผู้ปก
ครองต่างมีความรู้สึกว่าการที่ได้เข้ารับการฝึกอบรมนั้นเป็นสิ่งน่าภาคภูมิใจ และมีเกียรติเป็น

อย่างยิ่ง

ในขณะที่เดียวกันเยาวชนที่ผ่านการฝึกอบรมแล้วได้มีการพัฒนาความสามารถสร้างความสัมพันธ์ระหว่างตัวเยาวชนและเจ้าหน้าที่ของทางราชการมากยิ่งขึ้น ซึ่งเห็นได้จากเยาวชนส่วนใหญ่ร้อยละ ๗๗.๗ ได้มีการไปติดต่อขอคำแนะนำจากเจ้าหน้าที่ของทางราชการแผนกต่าง ๆ อยู่เสมอ แต่ในทางตรงกันข้ามเยาวชนกลับมีความเห็นว่าเจ้าหน้าที่ของรัฐแทบทุกแผนกไม่ค่อยออกไปให้คำแนะนำเยี่ยมเยียนประชาชน คงมีแต่เจ้าหน้าที่พัฒนาชุมชนซึ่งของประจำปฏิบัติงานในหมู่บ้านเท่านั้นที่ไปพบปะเยี่ยมเยียนประชาชนอยู่เสมอ ๆ คิดเป็นร้อยละ ๒๕.๑ ส่วนเจ้าหน้าที่อื่น ๆ นั้น มาบ้าง เป็นครั้งคราวเท่านั้น

ในด้าน การเปลี่ยนแปลงเกี่ยวกับองค์การทางสังคมซึ่งโครงการพัฒนาอาชีพเยาวชนมีนโยบายสนับสนุนให้เยาวชนจัดตั้งกลุ่มอาชีพต่าง ๆ และกลุ่มเยาวชนขึ้นในหมู่บ้านนั้น กลับปรากฏว่าเยาวชนส่วนใหญ่ร้อยละ ๔๕.๔ ยังไม่ได้ดำเนินการจัดตั้งกลุ่ม และ ๗๗.๔ ยังไม่เคยแม้แต่จะแนะนำชักชวนให้มีการรวมตัวกันเป็นกลุ่มขึ้นในชุมชนของตน อันเป็นที่อยู่ของตนเอง

แต่ในด้าน การพัฒนาทางด้านคน การศึกษาพบว่าเยาวชนที่ผ่านการฝึกอบรมแล้วเป็นผู้มีความสามารถทั้งในด้านทักษะในการประกอบอาชีพ และความเฉลียวฉลาดในความรู้ความสามารถ มากกว่าก่อนที่ผ่านการฝึกอบรม จึงมีลักษณะการเปลี่ยนแปลงในการพัฒนาคุณภาพของประชากรที่สูงขึ้น

จากการศึกษาครั้งนี้พบว่าความเปลี่ยนแปลงในด้าน การไร้แรงงาน สภาพทางเศรษฐกิจ และสถานการณ์ทางสังคมของเยาวชนตลอดจนครอบครัวของเยาวชนมิได้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ของโครงการพัฒนาอาชีพเยาวชนตามที่กรมการพัฒนาชุมชนได้กำหนดไว้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งวัตถุประสงค์เกี่ยวกับการสกัดกั้นการอพยพเคลื่อนย้ายแรงงานในชนบทสู่เมืองนั้นกลับปรากฏว่าเยาวชนภายหลังการฝึกอบรมได้มีการอพยพออกจากภูมิลำเนาเพิ่มมากขึ้นกว่าก่อนการเข้ารับการฝึกอบรม.

Thesis Title Labor Force Pattern and Socio-economic
Change among Rural Youth in Thailand

Name Miss Amphorn Kiennilsiri

Academic Year 1975

ABSTRACT

The purpose of this research is to study the pattern of employment of youth labour in rural areas, and the economic and social changes among the youths who have attended courses at the Occupation Training Centre of the Department of Community Development. The subject group comprises those who completed the Job Training Programme at the centre at Tambol Nongbua, Amphur Muang, Kanchanaburi Province, and at Tambol Champakpaew, Amphur Kaengkoi, Saraburi Province. These trainees came from 50 Tambols and 124 villages in 4 provinces, namely, Kanchanaburi, Saraburi, Chainat and Lopburi, and numbered 430. The results of this study are as follows:-

Before joining the Job Training Programme, 89.6 per cent of the youth helped their parents in agricultural work and few had any occupational skill. After training, there was a noticeable change in their labour employment pattern: 47.7 percent took up new occupations, leaving only 42.8 per cent in agriculture. The non-agricultural consists of 24 per cent general employment 10.2 per cent mechanical tasks, 12.1 per cent factory work

There was also labour mobility: 44 per cent of the youths left their original domiciles temporarily or permanently, and only 56 per cent remained at home.

68.6 per cent of the youths after training could now use their knowledge to do jobs which increased production and income for the family. This same number also invested more with resources from their own funds and borrowings from money-lenders.

The return for their investment, however was not encouraging. Both the youths and their parents agreed that profit from investment was small because the distribution of their products mainly depended on middlemen. The change was, therefore, on the improvement of production technique and increasing output rather than significant increase in family income.

Relations with neighbours seem to have benefited from the training. 75.6 per cent of parents and 62 per cent of youths interviewed report that neighbours had higher regards for the youths' knowledge and ability than previously. Both categories of respondents also appreciated the training experience as a source of prestige.

Meanwhile, better relations developed between the youth trainees and government officials: 77.7 per cent of the youths often asked for advice from the officials of different departments. On the other hand, many youths complained that many government officials did not often visit and give advice to people. Only those from Community Development Department, whose duties involved regular contacts with villagers, visited them frequently (65.1 per cent favourable responses).

Change in social organization, whereas the Development of Youth Occupation Programme emphasizes on the setting up of various

occupation and youth groups in the villages it appears that 45.4 per cent of the youths have not done so.

Change in manpower development. Data, indicate that trained youth have gained more skill and talent in working than before. This could be called improvement in the quality of population.

From this study, we have found that the changes in labour employment and social and economic conditions among the youths and their families have not reached the goals of the Development of Youth Occupation Programme as planned by the Community Development Department, particularly, in its attempt to prevent labour movement from rural to urban areas, which seems to have increased as a result of this programme.

กิติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์นี้สำเร็จลุล่วงไปด้วยดีนั้น เนื่องจากผู้เขียนได้รับความช่วยเหลือและคำแนะนำจากอาจารย์หลายท่านและจากบุคคลหลายฝ่าย เช่น ศาสตราจารย์ ดร. วิจิตร กระจงเหมาะ คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย โลกฤทธิไศน์แนะนำเกี่ยวกับการพิจารณาแก้ไขหัวข้อวิทยานิพนธ์ ศาสตราจารย์ ประเสริฐ แยมกฉิมพอง หัวหน้าแผนกวิชาสังคม คร. นิพนธ์ เทพวัลย์ ผู้อำนวยการสถาบันประชากรศาสตร์ ในฐานะอาจารย์ประจำสาขาความรู้และได้ช่วยเหลือแนะนำตลอดมา ตลอดจนผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ปรีชา หงษ์ไกรเลิศ และอาจารย์ สุวัฒน์ วิญญ์เศรษฐ์ ได้ช่วยเหลือให้คำแนะนำในการทำวิทยานิพนธ์นี้ตลอดมา

ผู้เขียนขอขอบพระคุณ ดร. ยุกต์ วุฒิมณี อาจารย์ที่ปรึกษา และคณะกรรมการวิจัยนี้ ที่ได้ให้ความช่วยเหลือแนะนำเกี่ยวกับหลักและวิธีการวิจัย ตลอดจนการตรวจสอบแนะนำในการแก้ไขรายงานการวิจัย ในเนื้อหาสาระสำคัญต่าง ๆ จนรายงานการวิจัยนี้มีความสมบูรณ์ในทางวิชาการและในแนวทางปฏิบัติเป็นอย่างดี นับว่าผู้เขียนเป็นหนี้บุญคุณการให้ความช่วยเหลืออย่างจริงใจครั้งนี้

อีกประการหนึ่ง ผู้เขียนใคร่ขอแสดงความขอบพระคุณอย่างสูงต่อกรมการพัฒนารวมชน กระทรวงมหาดไทย ที่ได้อนุมัติให้ทำการศึกษารวบรวมวิชาการที่เกี่ยวของของศูนย์พัฒนาอาชีพเยาวชนทั้งสองศูนย์นี้ และได้อนุมัติทั้งงบประมาณและเจ้าหน้าที่จากกองวิจัยและประเมินผล ในการจัดเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ และผู้เขียนขอขอบพระคุณผู้อำนวยการอารีย์ วงศ์อารยะ ผู้อำนวยการกองปฏิบัติการ กรมการพัฒนารวมชน ที่ได้กรุณาสนับสนุนในการวิจัยครั้งนี้

นอกจากนี้ผู้เขียนขอขอบพระคุณพัฒนาการจังหวัดกาญจนบุรี สระบุรี ชัยนาท และจังหวัดลพบุรี รวมทั้งพัฒนากร เจ้าหน้าที่ศูนย์พัฒนาอาชีพกำบด หมองบัว และกำบดจำนงค์แพ้ว และเจ้าหน้าที่ฝ่ายวิจัย กองวิจัยและประเมินผล กรมการพัฒนารวมชน ที่ได้ให้ความช่วยเหลือร่วมมือในการจัดเก็บข้อมูลและรวบรวมข้อมูล และความสะดวกในการเก็บรวบรวมข้อมูลภาคสนาม

เป็นอย่างยิ่ง นับเป็นส่วนที่ทำให้วิทยานิพนธ์สำเร็จด้วยดี ผู้เขียนรู้สึกเป็นหนี้บุญคุณ และขอ
ขอบพระคุณ ณ โอกาสนี้ด้วย.

ฉัตร เวียงนิลศิริ

๒๕ พฤษภาคม ๒๕๑๕

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	๗
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	๘
กิจกรรมประกาศนียบัตร	๑๗
รายการตารางประกอบ	๓๓
บทที่	

๑. บทนำ	๑
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	๑
ผลการศึกษาวิจัยอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง	๖
แนวความคิดที่สำคัญในวิทยานิพนธ์	๑๘
วัตถุประสงค์ของการศึกษาวิจัย	๑๘
ขอบเขตของการศึกษาวิจัย	๑๖
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	๑๗
ความหมายและคำจำกัดความของศัพท์ที่ใช้ในวิทยานิพนธ์	๑๗
การดำเนินงานโครงการพัฒนาระบบสารสนเทศ	๑๘
๒. วิธีการศึกษาและรวบรวมข้อมูล	๒๘
ประชากรที่ทำการศึกษา	๒๘
วิธีสุ่มเก็บข้อมูล	๓๐
อุปกรณ์ที่ใช้ในการศึกษา	๓๑
การรวบรวมข้อมูล	๓๒
การวิเคราะห์ข้อมูลในเชิงสถิติ	๓๒
ระยะเวลาที่ทำการศึกษา	๓๒

๓. การวิเคราะห์ข้อมูล

๓๘

ลักษณะทั่ว ๆ ไปเกี่ยวกับเขาวรรณ

๓๘

ลักษณะวิชาที่เป็นกอบรมและความเปลี่ยนแปลงด้านความรู้

ภายใต้ังการเป็นกอบรม

๔๑

ลักษณะการใ้ขแรงงานของเขาวรรณในระบอบท

๕๓

การเปลี่ยนแปลงสภาพทางเศรษฐกิจของครอบครัวเขาวรรณ

๖๖

การเปลี่ยนแปลงสถานะทางสังคมของเขาวรรณ

๗๑

อุปสรรคปัญหาในการประกอบอาชีพและความต้องการความ

ช่วยเหลือจากทางราชการ

๘๖

๔. สรุปและข้อเสนอแนะ

๘๘

บทสรุป

๘๘

ข้อเสนอแนะ

๘๙

ข้อเสนอแนะเพื่อการศึกษาวิจัยต่อไป

๘๑

บรรณานุกรม

๘๘

บรรณานุกรมภาษาไทย

๘๘

บรรณานุกรมภาษาอังกฤษ

๘๗

ประวัติการศึกษา

๘๘

รายการตารางประกอบ

ตารางที่	หน้า
ก. แสดงจำนวนประชากรที่มาจากภูมิภาคต่าง ๆ ที่เข้ารับการฝึกอบรม วิชาชีพจากศูนย์พัฒนาอาชีพท่าบดหนองบัว และท่าบดลำผักแพว	๒๕
ข. แสดงจำนวนเยาวชนที่ผ่านการฝึกอบรมแต่ละรุ่น จำแนกตามภูมิภาค	๒๕
๑. รอยละของกุ่มอายุของเยาวชน จำแนกตามภูมิภาค	๓๕
๒. จำนวนรอยละของระดับการศึกษาของเยาวชน จำแนกตามกุ่มอายุ	๓๗
๓. จำนวนรอยละของสถานภาพการสมรสของเยาวชน	๓๘
๔. จำนวนรอยละของอาชีพของปู่ปกครอง ของเยาวชนก่อนฝึกอบรม จำแนกตามลักษณะอาชีพหลักและอาชีพรอง	๔๐
๕. ระยะเวลาการตั้งถิ่นฐานของครอบครัวของเยาวชน จำแนกตาม จำนวนปี	๔๑
๖. เหตุผลหรือปัจจัยที่สนับสนุนให้เยาวชนสนใจเข้ารับการฝึกอบรม	๔๓
๗. ประเภทของวิชาหลักและวิชารองที่เยาวชนเลือกรับการฝึกอบรม จำแนกตามหมวดวิชาที่กำหนดในหลักสูตรการฝึกอบรม	๔๓
๘. อันดั้บความสนใจในวิชาต่าง ๆ ของเยาวชนที่เข้ารับการฝึกอบรม จำแนกตามประเภทวิชา	๔๕
๙. ประเภทวิชาชีพที่เยาวชนได้อบรมเป็นวิชาหลักและวิชารอง กับ ระดับความสนใจมากที่สุดใ้แก่การฝึกอบรม	๔๖

๑.	อันดับความสนใจในวิชาต่าง ๆ ของเขาวรณ จำแนกตามเหตุผล	๔๗
๑๑.	ประเภทวิชาที่เขาวรณได้รับความรู้มากที่สุดภายหลังจากเสร็จสิ้นการฝึกอบรม	๔๘
๑๒.	ความถี่ที่เขาวรณเกี่ยวกับประเภทวิชาที่ได้รับประโยชน์มากที่สุดในการประกอบอาชีพ	๕๐
๑๓.	เหตุผลที่เขาวรณเห็นว่าวิชาที่ต่าง ๆ เป็นประโยชน์ จำแนกตามลักษณะของการใช้ความรู้ในการประกอบอาชีพ	๕๑
๑๔.	ลักษณะการใช้แรงงานของเขาวรณในขณะ ก่อนเข้ารับการฝึกอบรม จำแนกตามลักษณะประเภทอาชีพ	๕๔
๑๕.	ลักษณะการใช้แรงงานของเขาวรณภายหลังจากการฝึกอบรม จำแนกตามประเภทอาชีพ	๕๖
๑๖.	เหตุผลที่เขาวรณไม่ประกอบอาชีพตามอาชีพเดิมภายหลังจากการฝึกอบรม	๕๘
๑๗.	ลักษณะการเคลื่อนย้ายแรงงาน เพื่อการประกอบอาชีพของเขาวรณ ภายหลังจากการฝึกอบรม จำแนกตามกลุ่มอายุ	๖๑
๑๘.	ทัศนคติของ เขาวรณต่อประสิทธิภาพในการทำงานภายหลังจากการฝึกอบรม	๖๓
๑๙.	ทัศนคติของ เขาวรณและคู่ปกครอง เกี่ยวกับการเปิดชนเผ่าลงผลิต ภายหลังจากการฝึกอบรม	๖๔
๒๐.	การปรับปรุงดิน พันธุ์พืช พันธุ์สัตว์ ภายหลังจากการฝึกอบรม ตามคำขอของเขาวรณและคู่ปกครอง	๖๖

ตารางที่

หน้า

๒๑. การเปลี่ยนแปลงในการใช้เงินทุนประกอบอาชีพภายหลังการฝึกอบรม
จำแนกตามคำทบทวนของ เยาวชนและครูฝึกครอง ๒๗
๒๒. แหล่งที่มาของเงินทุน จำแนกตามคำทบทวนของ เยาวชนและครูฝึกครอง ๒๘
๒๓. ทักษะของ เยาวชนและครูฝึกครอง เกี่ยวกับกำไรขาดทุนในการประกอบ
อาชีพ ภายหลังการฝึกอบรม ๒๘
๒๔. ลักษณะการจำหน่ายผลผลิตของครอบครัวของ เยาวชนที่ผ่านการ
ฝึกอบรม ๓๐
๒๕. ความคิดเห็นของ เยาวชนภายหลังการฝึกอบรม เกี่ยวกับการเปลี่ยน
อาชีพและการเข้าไปประกอบอาชีพในเมือง ๓๒
๒๖. การส่งเสริมให้มีการจัดตั้งกลุ่มอาชีพในหมู่บ้าน โดยคำแนะนำ
จากรุ่นของ เยาวชนที่ผ่านการฝึกอบรม ๓๓
๒๗. ความรู้สึกที่ได้รับการยอมรับนับถือและมาขอคำแนะนำของเพื่อนบ้าน
จากเยาวชน (จากคำทบทวนของ เยาวชนและครูฝึกครอง) ๓๕
๒๘. ความรู้สึกได้รับการยกย่องจากชาวบ้าน (จากคำทบทวนของ เยาวชน
และครูฝึกครอง) ๓๕
๒๙. ความรู้สึกเป็นเกียรติในสังคม (จากคำทบทวนของ เยาวชนและ
ครูฝึกครอง) ๓๖
๓๐. ประเภทของบุคคลที่ เยาวชนไปติดต่อขอความช่วยเหลือ หรือปรึกษา
หารือ ภายหลังการฝึกอบรม ๓๘

๓๑. การเยี่ยมเยียนของเจ้าหน้าที่หน่วยราชการต่าง ๆ เพื่อให้ความช่วยเหลือและรับแจ้งแนะนำในการประกอบอาชีพแก่เยาวชนภายหลังการฝึกอบรม (จากคำตอบของเยาวชน) ๓๘
๓๒. ทักษะของเยาวชนต่ออุปสรรคปัญหาในการประกอบอาชีพของครอบครัว เปรียบเทียบก่อนและหลังการฝึกอบรม ๔๑
๓๓. ความต้องการความช่วยเหลือจากรัฐบาลในการประกอบอาชีพของเยาวชน เปรียบเทียบก่อนและหลังการฝึกอบรม ๔๓